

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2707/2021-88

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariju Klariću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: Mate Kesić, Omiš, Drage Ivaniševića 15, OIB: 27572617711, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva Krznarić & Alitović j.t.d., Zagreb, Amruševa 8/IV. kat, protiv tuženika: Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 47, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 13. svibnja 2026. u nazočnosti tužiteljevog opunomoćenika i zamjenice tuženikovih opunomoćenika, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju neimovinsku štetu i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu 6.800,00 EUR sa zateznim kamatama od 5. siječnja 2021. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju imovinsku štetu po osnovi oštećenja na vozilu u iznosu 2.462,08 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 13. prosinca 2021. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu 4.112,14 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se ostatak tužiteljevog zahtjeva za naknadom parničnih troškova preko dosuđenog iznosa, sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

V. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova, sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužba je predana ovome sudu e-Komunikacijom 26. listopada 2021. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 1), u kojoj se navodi da je 12. prosinca 2020., u Omišu, došlo je do prometne nesreće, u kojoj su sudjelovali Roža Jukić, vozač osobnog automobila reg. oznaka ST 1619-D i tužitelj, kao vozač motocikla reg. oznaka ST-1359-L. Navedenu prometnu nesreću uzrokovala je Roža Jukić na način da je zbog nepropisnog uključivanja u promet (vožnjom unatrag) izašla na glavnu cestu, a da se prije nije uvjerila da istu radnju može učiniti na siguran način za sebe i ostale sudionike u prometu, zbog čega je oduzela prednost prolaska tužitelju uslijed čega je tužitelj motociklom udario u stražnji dio vozila štetnice. Vozilo reg. oznaka ST 1619-D, koje je prouzročilo predmetnu prometnu nesreću, je osigurano kod tuženika policom broj: 211011890710. U opisanoj prometnoj nesreći je tužitelj zadobio tjelesne ozljede pobliže opisane u medicinskimj ispravama. Navedene ozljede kod tužitelja su dovele do narušenog tjelesnog i duševnog zdravlja, kako je to pobliže opisano u medicinskim ispravama, a što nedvojbeno ukazuje na činjenicu da je kod tužitelja uslijed stradanja u naprijed opisanom štetnom događaju došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Slijedom navedenog, tužitelj zahtijeva naknadu neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno zdravlje koja se očituje u kvalifikatornim okolnostima-činjenicama pretrpljenih fizičkih boli te povrede prava osobnosti na duševno zdravlje koje se očituje u kvalifikatornim

okolnostima činjenicama pretrpljenog straha, duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti i radne sposobnosti te duševne boli zbog naruženosti. Tužitelj je trpio i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege druge osobe u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Završno, tužitelj je radi predmetnog štetnog događaja trpio i imovinsku štetu na vozilu. Uzimajući u obzir sve navedeno, tužitelj na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno čl. 19. Zakona o obveznim odnosima, a sve u okviru gore navedenih kvalifikatornih okolnosti, vodeći računa o njegovoj dobi, zanimanju, načinu nastanka štetnog događaja, kao i ostalim okolnostima predmetnog slučaja, kao pravičnu novčanu naknadu za ukupnu štetu koju trpi zahtijeva: iznos 60.000,00 HRK na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu i novčane naknade za pretrpljenu imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege te iznos 20.000,00 HRK na ime naknade imovinske štete po osnovi oštećenja na vozilu. Tužitelj je postupio sukladno čl. 11. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu te se 4. siječnja 2021. obratio tuženiku u mirnom postupku radi naknade štete. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže donijeti presudu kojom će se temeljem čl. 1100. st. 1. i 2. u svezi čl. 19., 1046. i 1103. ZOO-a prihvatiti tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu 60.000,00 HRK sa zateznim kamatama od 5. siječnja 2021. i naknadu imovinske štete po osnovi oštećenja na vozilu u iznosu 20.000,00 HRK sa zateznim kamatama od 13. prosinca 2021., uz naknadu parničnih troškova sa zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude.

2. Odgovor na tužbu je predan ovome sudu e-Komunikacijom 9. prosinca 2021. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 19), u kojem se navodi da tuženik prvenstveno ističe kako je tužba neuredna i to u dijelu pod toč. III. tužbenog zahtjeva pa predlaže da pozvati tužitelja na ispravak pod prijetnjom odbačaja, u smislu čl. 109. ZPP-a. Tuženik čini nespornim pasivnu legitimaciju odnosno potvrđuje da je na dan štetnog događaja vozilo reg. oznaka ST 1619-D imalo valjanu policu obveznog osiguranja u prometu kod tuženika. Tuženik osporava tužbu u cijelosti, kako glede osnove, tako glede visine. Tuženik osporava da bi njegov osiguranik bio odgovoran za predmetni štetni događaj, odnosno osporava da bi način nastanka prometne nesreće bila istovjetan navodima iz tužbe. Naime, iz posebnog izvješća PU splitsko dalmatinske, PP Omiš, danog za potrebe kaznenog postupka, proizlazi da se tužitelj u trenutku štetnog događaja, motociklom nije kretao što bliže desnom rubu kolnika, što bi dakle značilo da je u svom kretanju prešao u suprotni prometni trak, na taj način naletjevši na automobil kojim je upravljala tuženikova osiguranica. Naime, da je putanja kretanja motocikla tužitelja bila takva da je vodila u njemu suprotni trak, može se zaključiti i nestručnim okom, pregledom situacijskog plana izrađenog po PP Omiš. Dakle, da je tužitelj upravljao motociklom u svom prometnom traku odnosno desnim dijelom kolničke površine, do predmetnog štetnog događaja ne bi ni došlo jer bi po redovitom tijeku stvari samo zaobišao vozilo tuženikove osiguranice. S druge strane, tuženikova osiguranica svojim vozilom nije ni na koji način prešla u prometni trak kojim se trebao kretati tužitelj, odnosno nije prešla zamišljenu središnju crtu kolničke površine. Nadalje, ističe se kako je iz zapisnika o očevidu razvidno da motocikl kojim je upravljao tužitelj u trenutku prometne nesreće nije bio registriran, odnosno istekla mu je valjanost prometne dozvole i obvezne police osiguranja od automobilske odgovornosti, i to još 3. listopada 2020. (više od dva mjeseca prije predmetne prometne nesreće). Dakle, tužitelj je svjesno, znajući da nema prometnu dozvolu i osiguranje, vozio motocikl čineći prekršaj i ugrožavajući tako ostale sudionike u prometu. Slijedom svega iznesenog, očigledeno je kako je tužitelj u cijelosti odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja. Opreza radi, ističe se i prigovor doprinosa

tužitelja, jer sve i ako bi se utvrdilo da tužitelj nije odgovoran za štetni događaj, zbog činjenice da je upravljao motociklom u suprotnom prometnom traku, kao i da motocikl nije imao valjanu prometnu dozvolu i osiguranje, pridonio je vlastitoj šteti. Tuženik osporava da je na motociklu tužitelja nastala šteta u visinu koju zahtijeva tužbom. Tuženik smatra kako je na motociklu tužitelja nastala potpuna (totalna) šteta zbog čega nema rentabilnosti popravka, no kako su preostali dijelovi vozila ostali u vlasništvu tužitelja, to naknadu štete treba umanjiti za vrijednost preostalih dijelova. Tuženik osporava da bi tužitelj u svezi s predmetnim štetnim događajem pretrpio ozljede koje navodi u tužbi. Tuženik osporava tijek zateznih kamata koje se odnose na imovinsku štetu, prvenstveno stoga što iz toč. II. tužbenog zahtjeva nije jasno od kada tužitelja zahtijeva kamate, odnosno zašto od 13. prosinca 2021., a kao drugo zato što je riječ o nerepariranoj imovinskoj šteti, na koje kamate teku sukladno odredbi čl. 1089. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, od trenutka donošenja presude (presuda i rješenje Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ- 2155/2016 od 4. srpnja 2018.). S obzirom na navedeno, tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev, uz naknadu tuženiku parničnih troškova sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude.

3. Podneskom predanim 11. veljače 2026. (list 263 i 264) je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev, uskladiвши ga s vještačenjima, zahtijevajući naknadu neimovinske i nenovčane imovinske štete (tuđa pomoć) u iznosu 7.963,37 EUR sa zateznim kamatama od 5. siječnja 2021. i naknadu imovinske štete (oštećenja na vozilu) u iznosu 2.462,08 EUR sa zateznim kamatama od 13. prosinca 2021., uz naknadu parničnih troškova sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude.

Na ročištu 13. svibnja 2026. (list 449-451) je tužitelj uskladio tužbeni zahtjev, uskladiвши ga s medicinskim vještačenjem, zahtijevajući umjesto iznosa 7.963,37 EUR iznos 6.800,00 EUR po osnovi neimovinske i nenovčane imovinske štete (tuđa pomoć) sa zateznim kamatama od 5. siječnja 2021., dok u ostalom dijelu ostaje tužbeni zahtjev neizmijenjen.

4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi i to uvidom u obavijest o završetku istraživanja ODO u Splitu i izvješće ODO u Splitu, sve od 21. rujna 2021. (list 4 i 10), tuženikov izvid štete, od 26. srpnja 2021. (list 5 i 6), tužiteljev odštetni zahtjev, od 4. siječnja 2021. te tuženikovu potvrdu primitka zahtjeva za naknadu štete-prijava štete, od 15. siječnja 2021. i tuženikov otklon P-MAO 210000155, od 3. veljače 2021., tuženikov utemeljeni odgovor-MAO 210000155, od 26. srpnja 2021. (list 7-9 te 16 i 17), preslik prometne dozvole (list 11 i 12), odnosno fotografije (list 13 i 14), medicinske isprave (list 18-30) i osobni zdravstveni karton tužitelja (list 89-93 te 200-205), zapisnik o očevidu (promet), od 12. prosinca 2020., uz situacijski plan i kroki skice (list 31-35), posebno izvješće MUP-a RH, PU splitsko-dalmatinske, PP Omiš, od 28. prosinca 2020., izjavu osiguranika o prometnoj nezgodi, od 26. siječnja 2021., zapisnik o očevidu (promet), od 12. prosinca 2020. (list 46-54), izvješće ODO u Splitu, od 21. rujna 2021., upućen MUP-u RH, uz prometno-tehničko vještvo, od 30. kolovoza 2021. (list 58-71), popratni dopis MUP-a RH, PU splitsko-dalmatinske, PP Omiš, od 6. ožujka 2023., uz odnosni preslik spisa predmeta (list 121-137), popratni dopis Općinskog suda u Splitu, od 2. lipnja 2023. (list 145 i 146), uz preslik odnosnog spisa predmeta ODO u Splitu, broj: KO-DO-982/2021, te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja osobno kao stranke na ročištu 25. listopada 2022. (list 100-102) i svjedokinje Rože Jukić na ročištu 21. svibnja 2024. (list 191 i 192), te je izveden dokaz prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl. ing. stroj. Nevenu Erešu, koji je 23.

listopada 2023. predao pisani nalaz i mišljenje (list 150-156), te je isti usmeno iznio, obrazložio i očitovao se na istaknute primjedbe na ročištu 21. svibnja 2024. (list 190 i 191), te je izveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnim sudskim vještacima prof. dr. sc. Augustu Mijiću, spec. kirurgu i prof. dr. sc. Branki Vidrih, spec. psihijatrici, koji su 19. rujna 2024. predali pisani nalaz i mišljenje (list 214-216), te je prof. dr. sc. Branka Vidrih 4. prosinca 2024. predala pisanu dopunu nalaza i mišljenja (list 232) i prof. dr. sc. August Mijić 25. travnja 2025. predao pisanu dopunu nalaza i mišljenja, sve kao očitovanje na istaknute primjedbe (list 237), te su isti usmeno iznijeli, obrazložili i očitovali se na istaknute primjedbe i to prof. dr. sc. August Mijić na ročištu 14. travnja 2026. (list 441-443) i prof. dr. sc. Branka Vidrih na ročištu 13. svibnja 2026. (list 449 i 450).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev za naknadu neimovinske i nenovčane imovinske štete (tuđa pomoć) te imovinske štete na tužiteljevom vozilu-motociklu, oštećenom u prometnoj nesreći od 12. prosinca 2020., u Omišu.

Nije sporna pasivna legitimacija.

Međutim, sporan je način (dinamika) nastanka štetnog događaja te odgovornost tuženikovog osiguranika, odnosno sporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

7. Uvidom u obavijest o završetku istraživanja ODO u Splitu i izvješće ODO u Splitu, sve od 21. rujna 2021. (list 4 i 10), zapisnik o očevidu (promet), od 12. prosinca 2020., uz situacijski plan i kroki skice (list 31-35), posebno izvješće MUP-a RH, PU splitsko-dalmatinske, PP Omiš, od 28. prosinca 2020., izjavu osiguranika o prometnoj nezgodi, od 26. siječnja 2021., zapisnik o očevidu (promet), od 12. prosinca 2020. (list 46-54), izvješće ODO u Splitu, od 21. rujna 2021., upućen MUP-u RH, uz prometno-tehničko vještvo, od 30. kolovoza 2021. (list 58-71), popratni dopis MUP-a RH, PU splitsko-dalmatinske, PP Omiš, od 6. ožujka 2023., uz odnosni preslik spisa predmeta (list 121-137), popratni dopis Općinskog suda u Splitu, od 2. lipnja 2023. (list 145 i 146), uz preslik odnosnog spisa predmeta ODO u Splitu, broj: KO-DO-982/2021, utvrđeno je da je 12. prosinca 2020., u Omišu, došlo je do prometne nesreće, u kojoj su sudjelovali Roža Jukić, vozač osobnog automobila reg. oznaka ST 1619-D i tužitelj, kao vozač motocikla reg. oznaka ST-1359-L, te da je povodom iste prometne nesreće Općinski sud u Splitu 19. kolovoza 2022. izdao kazneni nalog protiv okrivljenice Rože Jukić, odnosno ista je proglašena krivom što je 12. prosinca 2020. u Omišu, na kolniku ulice Put Borka kod k. br. 15, upravljajući osobnim automobilom marke Mercedes, reg. oznaka ST 1619-D, započela radnju uključivanja u promet kretanjem unatrag, a da se suprotno odredbi čl. 43. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine, br. 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19. i 42/20.) prethodno nije uvjerila da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu vodeći pritom računa o položaju vozila te o smjeru i brzini kretanja, iako je mogla i morala uočiti motocikl marke Kymco, reg. oznaka ST 1359-L, kojim je upravljao Mate Kesić, pa je uslijed takve vožnje zadnjim dijelom svog vozila udarila u motocikl, pri čemu je Mate Kesić pao s motocikla i zadobio teške ozljede, dakle, kao sudionica u cestovnom prometu iz nehaja kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazvala opasnost za život ili tijelo ljudi, pa je zbog toga prouzročila tešku tjelesnu ozljedu druge osobe, čime je počinila kazneno djelo protiv sigurnosti prometa-izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu.

8. Uvidom u tuženikov izvid štete, od 26. srpnja 2021. (list 5 i 6), tužiteljjev odštetni zahtjev, od 4. siječnja 2021. te tuženikovu potvrdu primitka zahtjeva za naknadu štete-prijava štete, od 15. siječnja 2021. i tuženikov otklon P-MAO 210000155, od 3. veljače 2021., tuženikov utemeljeni odgovor-MAO 210000155, od 26. srpnja 2021. (list 7-9 te 16 i 17), utvrđeno je da je tužitelj postupio sukladno čl. 11. st. 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu te se 4. siječnja 2021. obratio tuženiku u mirnom postupku radi naknade štete, no da je isti tužiteljjev odštetni zahtjev tuženik otklonio.

9. Uvidom preslik prometne dozvole (list 11 i 12) utvrđeno je da je tužitelj vlasnik predmetnog motocikla-skuter marke Kymco, tip D6, reg. oznaka ST 1359-L.

10. Svjedokinja Roža Jukić, saslušana na ročištu 21. svibnja 2024. (list 191 i 192), iskazala je da je kritičnog dana sudjelovala u predmetnoj prometnoj nesreći. Ista svjedokinje je kritičnog dana upravljala vozilom marke Mercedes CLK (limuzina), koje vozilo je prednjim dijelom bilo parkirano na mjestu predviđenom za pariranje vozila na parkiralištu. Neposredno prije štetnog događaja je ista svjedokinja navedenim vozilom započela kretanje istim vozilom unatrag, izlazeći s istog parkirališta na cestu, misli, Drage Ivaniševića, koja prolazi naseljem i mjestom pa stoga nije predviđena brza vožnja. Ista svjedokinja je vožnju unatrag započela sporo i to nakon što je utvrdila da nema vozila koja joj dolaze po istoj prometnici niti s lijevu, isto kao niti s desnu stranu, a potom je svojim vozilom počela njegovim stražnjim dijelom izlaziti na istu prometnicu. U trenutku kada je svojim vozilom ušla u predmetnu prometnicu, isto vozilo je bilo ušlo u prometnicu dužinom od oko dva metra. U trenutku sraza s motociklom kojim je upravljao tužitelj, isti motocikl je udario u lijevu stranu vozila iste svjedokinje, dakle vozačevu stranu. Opetovano ističem da se tužitelj nije kretao njemu desnim prometnim trakom, već lijevom prometnim trakom kojim je predviđeno kretanje vozila tužitelju iz suprotnog smjera. Nakon sraza s istim motociklom je ista svjedokinja izišla iz svojeg vozila i zatekla tužitelja na asfaltu, znači uz lijevu vozačevu, stranu vozila iste svjedokinje. Neposredno prije sraza s istim motociklom je bila potpuno slobodan tužitelju desni prometni trak, dakle trak predviđen za kretanje tužiteljjevog motocikla, pa stoga ne zna koji je razlog da se je tužitelj neposredno pred sraz s vozilom iste svjedokinje, kretao njemu lijevom prometnim trakom. U trenutku izlaska iste svjedokinje s navedenog parkirališta na navedenu prometnicu, ista svjedokinja je imala dobru preglednost, unatoč tome što je padao mrak (bilo je oko 17-18,00 sati). Uslijed istog sraza tužiteljjev motocikl je bio oštećen. Tužitelj je neposredno nakon sraza ustao s poda, dok su susjedi, koji poznaju tužitelja, pozvali hitnu pomoć te je uredovala i policija. Ista svjedokinja je bila sama u vozilu neposredno pred štetni događaj. Samo se je tužitelj nalazio na predmetnom motociklu. Do predmetnog štetnog događaja došlo je u ulici u kojoj, misli, stanuje tužitelj. Tužitelj kritične zgode nije nosio zaštitnu kacigu, odnosno ista svjedokinja nije je vidjela. Uslijed navedenog sudara je tužitelj ostao na podu, tik uz vozačeva vrata vozila iste svjedokinje, dok je tužiteljjev motocikl se zaustavio na istom kolniku, iza stražnjeg dijela vozila iste svjedokinje. Ista svjedokinja se ne sjeća je li prilikom iste vožnje unatrag uključila sva četiri pokazivača smjera, ali obično isto učini pri kretanju vozila unatrag. Naime, ista svjedokinja je bila zbog predmetne prometne nesreće u stanju šoka. Ista svjedokinja je uočila tužitelja na motociklu tek u trenutku kada je isti motocikl udario u vozilo iste svjedokinje. Prilikom izlaska iste svjedokinje na predmetnu prometnicu nije bilo parkiranih niti zaustavljenih vozila na predmetnom dijelu prometnice, a koji bi joj ograničavali preglednost pri izlasku na istu prometnicu. Prije predmetne prometne nesreće ista svjedokinja nije sudjelovala u niti jednom sudskom postupku. Ista svjedokinja misli da neposredno pred nastanak štetnog događaja svojim vozilom nije prešla zamišljenu razdjelnu crtu

predmetne prometnice. Kritičnog dana, neposredno pred nastanak štetnog događaja, bilo je dovoljno osvijetljeno, postoji ulična rasvjeta, te je bilo suho vrijeme, dakle suhi kolnik. Po procjeni iste svjedokinje je motocikl kojim je tužitelj upravljao došao dosta velikom brzinom.

11. Na temelju iskaza tužitelja, saslušanog osobno kao stranke na ročištu 25. listopada 2022. (list 100-102), koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiv, jer o odlučnim činjenicama ima neposredna saznanja, a koji je iskazom u cijelosti ostao kod navoda iz tužbe te svih tužiteljevih navoda istaknutih tijekom postupka, te je iste navode dopunio i pojasnio, utvrđeno je da je tužitelj kritičnog dana 12. prosinca 2020. upravljao motociklom marke Kymco te se je kretao gradom Omišom od mjesta svog stanovanja prema središtu grada i to ulicom-Put Borka. Kretao se je brzinom 40-50 km/sat te je istom prilikom nosio zaštitnu kacigu. Iznenada, ispred tužitelja na udaljenosti od oko 1 m pojavilo se osobno vozilo marke Mercedes, crne boje, na kojem nisu bila upaljena svjetla, a tužitelj je isto vozilo primijetio, jer je imalo upaljena štop svjetla te se isto osobno vozilo kretalo unatrag. Naime, s lijeve strane iste ulice-Put Borka nalazi se parkiralište s kojeg je vjerojatno isto vozilo izlazilo i okretalo se na navedenoj cesti. Do štetnog događaja došlo je u zimsko doba, blizu 17 sati, bilo je suho vrijeme, odnosno s obzirom na zimske uvjete bila je rosa. S obzirom na malu udaljenost od predmetnog osobnog vozila tužitelj nije stigao reagirati kočenjem. Tužitelj je svojim prednjim dijelom motocikla udario u zadnji kraj navedenog osobnog vozila. Par minuta od navedenog sraza tužitelj se ne sjeća istih okolnosti, s obzirom da je tužitelj bio u nesvijesti. Do mjesta štetnog događaja došli su susjedi, koje je prije štetnog događaja pozdravio, te su mu isti pomogli ustati. Zbog istog štetnog događaja tužitelj nije mogao disati, osjećao je bol u prsnom košu, noge su mu trnule te se nije mogao osoviti na iste, bolila su ga leđa i desna ruka. Ubrzo je došlo vozilo hitne pomoći te je isto odvezlo tužitelja u bolnicu u Split, gdje je tužitelj napravio sve pretrage i otpušten je nakon ponoći kritičnog dana. Zbog istog ozljeđivanja je tužitelju postavljen gips na nozi, te je 3-4 navrata obavljao fizikalne terapije. Zbog istog sraza vozila je tužitelj bio cijeli nabijen, te su mu zaostale trajne posljedice, poglavito jer mu natiče desna potkoljenica. Put Borka je dvosmjerna ulica. Tužitelja se je navedenom ulicom kretao desnim trakom. Do sraza navedenog vozila došlo je u tužitelju desnom prometnom trakom. Tužitelj ne može procijeniti kojom brzinom je vozač osobnog vozila marke Mercedes upravljao istim vozilom, ali je isti manevar izlaska s parkirališta na Put Borka izveo vrlo naglo. Neposredno pred sraz navedenih vozila je tužitelj upravljao svojim motociklom na udaljenosti od oko 1 m od sredine istog kolnika, dok isti kolnik nema razdjelnu crtu. Tužitelju je trebala tuđa pomoć oko 3 mjeseca po predmetnom ozljeđivanju, pa tako npr. nije mogao sam obaviti ni nuždu itd. Vozačica navedenog vozila marke Mercedes je neposredno pred predmetni sudar svojim vozilom se kretala unatrag izlazeći na Put Borka, i to tužitelju ususret, dakle cijelom svojom dužinom vozila je bila u desnom prometnom trakom iste ceste. Tužitelj je neposredno pred štetni događaj imao upaljena svjetla na motociklu. Neposredno pred štetni događaj je pao mrak, s obzirom da je zimsko doba. No, na dionici iste ceste je bila uredna ulična rasvjeta osim u dijelu gdje je došlo do sraza navedenih vozila, gdje nije bilo ulične rasvjete, s obzirom da su se izvodili određeni graditeljski radovi. Kad je tužitelj prvi put ugledao navedeno vozilo marke Mercedes je bila dobra vidljivost te je na mjestu sudara blagi zavoj u desno, gledano u smjeru tužiteljevog kretanja. Navedeno privatno parkiralište je omeđeno betonskim zidom od navedenog kolnika-Put Borka. Isti betonski zid je najviše 50 cm udaljen od kolnika Put Borka. U trenutku nastanka štetnog događaja nije bilo drugih vozila u prometovanju osim tužiteljevog motocikla i vozila marke Mercedes. Kritičnog dana je tužitelj nosio zaštitnu opremu: kaciga, bubrežnjak,

zaštitne rukavice i deblji ovratnik koji štiti od strujanja zraka ispod kacige. Tužitelj ima položenu kategoriju A za upravljanje predmetnim motociklom koji je zapremnine 400 cm³. U trenutku predmetne prometne nesreće je tužiteljev motocikl bio tehnički ispravan.

Nakon upita suda tužitelj predočuje naruženje koje mu je zaostalo ispod desnog koljena te isto promjera oko 3 cm. Ujedno tužitelj ukazuje na bolnost i natečenost desnog lista i potkoljenice.

Tužitelj predočuje vozačku dozvolu iz koje proizlazi da tužitelj ima valjanu vozačku dozvolu za upravljanje vozilima, među inim, kategorije: AM od 14. ožujka 1996. te kategorije A1, A2 i A, sve od 25. kolovoza 2016., koje dozvole vrijede do 05. veljače 2030.

12. Na temelju pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl. ing. stroj. Nevena Ereša, od 23. listopada 2023. (list 150-156), utvrđeno je da je s obzirom na postavljenu zadaću, na temelju utvrđenja i izračuna iz nalaza, u skladu s priloženim ispravama, isti vještak mišljenja da tužiteljev motocikl je svojim prednjim dijelom naletio na stražnji lijevi dio vozila tuženikove osiguranice, pri čemu je kut među vozilima u trenutku sudara iznosio oko 150-160 stupnjeva. Mjesto sudara, gledano u smjeru kretanja tužiteljevog motocikla, nalazilo se na suprotnoj lijevoj polovini kolnika udaljeno od sredine kolnika oko 0,5 m. Brzina kretanja tužiteljevog motocikla u trenutku reagiranja kočenjem iznosila je oko 44,8 km/sat, dok za utvrđenje brzine kretanja vozila tuženikove osiguranice neposredno prije sudara nema elemenata. Provedena analiza pokazuje da je vozilo tuženikove osiguranice radnjom uključivanja u promet vožnjom unatrag presjeklo put kretanja tužiteljevom motociklu, koji se kretao suprotnom lijevom polovinom kolnika na udaljenosti od oko 0,5 m od sredine kolnika pa je stoga radnja uključivanja u promet vožnjom unatrag vozila osiguranice tuženika bila uzrokom nastanka predmetnog štetnog događaja. Tuženikova osiguranica je prije započinjanja radnje uključivanja u promet vožnjom unatrag mogla uočiti nadolazeći tužiteljev motocikl koji se kretao suprotnom lijevom polovinom kolnika na udaljenosti od oko 0,5 m od sredine kolnika te bio udaljen od mjesta sudara oko 16,9 m pa da je odustala od radnje uključivanja u promet i popustila tužiteljev motocikl, do sudara ne bi došlo. Na način kako je reagirao, tužitelj bi na raspoloživom putu od oko 16,9 m intenzivnim kočenjem uspio zaustaviti svoj motocikl prije mjesta sudara i do sudara ne bi došlo, da se kretao brzinom manjom od 37,9 km/sat. Do sudara ne bi došlo da se tužiteljev motocikl kretao sredinom svoje desne polovine kolnika ili bliže desnom rubu kolnika. Brzina kretanja vozila na mjestu štetnog događaja ograničena je općim načelom u naseljenom mjestu na 50 km/sat, dok na kolniku nema ucrtane središnje uzdužne crte. Visina potpune (totalne) štete na tužiteljevom motociklu iznosi 2.462,08 EUR / 18.550,51 HRK.

13. Na ročištu 21. svibnja 2024. (list 190 i 191) je stalni sudski vještak dipl. ing. stroj. Neven Ereš, isto usmeno iznio, obrazložio i očitovao se na istaknute primjedbe, koji je iskazom u cijelosti ostao kod prethodno danog pisanog nalaza i mišljenja, dok u odnosu na tužiteljeve primjedbe navodi da činjenica da kolnik na mjestu štetnog događaja nije bio podijeljen uzdužnom središnjom crtom ne znači da se tužitelj na motociklu nije mogao kretati sredinom svoje desne polovine kolnika ili bliže desnom rubu kolnika budući da prosječan vozač u pravilu može procijeniti i bez označene središnje uzdužne crte gdje se nalazi približna sredina kolnika kada se radi o ravnom dijelu kolnika, kako je to ovdje slučaj. Pregledom fotografija policije, te posebno fotografije pod brojem 3112, moguće je uočiti da se uz desni rub kolnika neposredno prije mjesta štetnog događaja nalazi parkirano nepoznato vozilo, dok se iz ostalih

fotografija vidi da je nakon mjesta štetnog događaja, gledano u smjeru kretanja motocikla tužitelja, također uz desni rub kolnika, parkirano nepoznato osobno vozilo, pa je stoga opisani položaj nepoznatih parkiranih vozila, najvjerojatnije i bio razlog kretanja tužiteljevog motocikla po približno sredini kolnika. Vozač u pravilu kod uključivanja u promet mora propustiti sva vozila koja se kreću prometnicom na koju se on uključuje i to bez obzira kreću li se ista propisno ili nepropisno.

14. Navedeni pisani nalaz i mišljenje prometnog vještaka, kao i dopunsko očitovanje i obrazloženje istoga na ročištu za glavnu raspravu, prihvaćen je u cijelosti, ocijenivši isti sveobuhvatnim, uvjerljivim, stručnim, nepristranim i objektivnim, temeljenim na mjerodavnim ispravama, pri tome uzimajući u obzir iskaze tužitelja i svjedokinje, te dugogodišnjem vještačkom iskustvu u brojnim sudskim postupcima.

15. Dovodeći u svezu ovako izvedene dokaze, poglavito tužiteljev iskaz, koji se u cijelosti prihvaća kao neposredno uvjerljiviji od iskaza svjedokinje Rože Jukić, tuženikove osiguranice, s ostalim (pisanim) dokazima, poglavito zapisnikom o očevidu s priloženim ispravama kao i fotografijama, napose s nalazom i mišljenjem kao i usmenim izlaganjem prometnog vještaka dipl. ing. stroj. Nevena Ereša, utvrđen je način nastanka predmetne prometne nesreće te sve okolnosti slučaja, i to sukladno navodima iz tužbe, odnosno da je predmetna prometna nesreća izazvana kršenjem prometnih propisa isključivo od strane tuženikove osiguranice, odnosno da je za nastanak predmetnog štetnog događaja odgovorna Roža Jukić, tuženikova osiguranica, upravljajući osobnim automobilom reg. oznaka ST 1619-D, na način da je zbog nepropisnog uključivanja u promet (vožnjom unatrag) izašla na glavnu cestu, a da se prije nije uvjerila da istu radnju može učiniti na siguran način za sebe i ostale sudionike u prometu, zbog čega je oduzela prednost prolaska tužitelju koji je upravljao motociklom reg. oznaka ST 1359-L, uslijed čega je tužitelj motociklom udario u stražnji dio vozila šetnice, kojom prilikom udara je tužitelju narušeno tjelesno i duševno zdravlje te su na tužiteljevom vozilu nastala oštećenja te je time tužitelju nastala imovinska šteta. Općinski sud u Splitu je 19. kolovoza 2022. izdao kazneni nalog protiv okrivljenice Rože Jukić, odnosno ista je proglašena krivom što je 12. prosinca 2020. u Omišu, na kolniku ulice Put Borka kod k. br. 15, upravljajući osobnim automobilom marke Mercedes, reg. oznaka ST 1619-D, započela radnju uključivanja u promet kretanjem unatrag, a da se suprotno odredbi čl. 43. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine, br. 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19. i 42/20., dalje: ZSPC) prethodno nije uvjerila da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu vodeći pritom računa o položaju vozila te o smjeru i brzini kretanja, iako je mogla i morala uočiti motocikl marke Kymco, reg. oznaka ST 1359-L, kojim je upravljao Mate Kesić, pa je uslijed takve vožnje zadnjim dijelom svog vozila udarila u motocikl, pri čemu je Mate Kesić pao s motocikla i zadobio teške ozljede, dakle, kao sudionica u cestovnom prometu iz nehaja kršenjem propisa o sigurnosti prometa izazvala opasnost za život ili tijelo ljudi, pa je zbog toga prouzročila tešku tjelesnu ozljedu druge osobe, čime je počinila kazneno djelo protiv sigurnosti prometa-izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu. Prometni vještak je mišljenja da je tuženikova osiguranica prije započinjanja radnje uključivanja u promet vožnjom unatrag mogla uočiti nadolazeći tužiteljev motocikl koji se kretao suprotnom lijevom polovinom kolnika na udaljenosti od oko 0,5 m od sredine kolnika te bio udaljen od mjesta sudara oko 16,9 m pa da je odustala od radnje uključivanja u promet i popustila tužiteljev motocikl, do sudara ne bi došlo. Na način kako je reagirao, tužitelj bi na raspoloživom putu od oko 16,9 m intenzivnim kočenjem uspio zaustaviti svoj motocikl prije mjesta sudara i do sudara ne bi došlo, da se kretao brzinom manjom

od 37,9 km/sat. Do sudara ne bi došlo da se tužiteljov motocikl kretao sredinom svoje desne polovine kolnika ili bliže desnom rubu kolnika. Brzina kretanja vozila na mjestu štetnog događaja ograničena je općim načelom u naseljenom mjestu na 50 km/sat, dok na kolniku nema ucrtane središnje uzdužne crte. Visina potpune (totalne) štete na tužiteljovom motociklu iznosi 2.462,08 EUR / 18.550,51 HRK. Naposljetku, prometni vještak je naveo da pregledom fotografija policije, te posebno fotografije pod brojem 3112, moguće je uočiti da se uz desni rub kolnika neposredno prije mjesta štetnog događaja nalazi parkirano nepoznato vozilo, dok se iz ostalih fotografija vidi da je nakon mjesta štetnog događaja, gledano u smjeru kretanja motocikla tužitelja, također uz desni rub kolnika, parkirano nepoznato osobno vozilo, pa je stoga opisani položaj nepoznatih parkiranih vozila, najvjerojatnije i bio razlog kretanja tužiteljevog motocikla po približno sredini kolnika. Vozač u pravilu kod uključivanja u promet mora propustiti sva vozila koja se kreću prometnicom na koju se on uključuje i to bez obzira kreću li se ista propisno ili nepropisno. Visina potpune (totalne) štete na tužiteljovom motociklu iznosi 2.462,08 EUR / 18.550,51 HRK.

16. Naime, odredbom čl. 43. ZSPC-a je propisano da vozač koji namjerava na cesti ili drugoj prometnoj površini obaviti neku radnju vozilom (uključiti se u promet, prestrojiti, odnosno mijenjati prometnu traku, pretjecati, obilaziti, zaustavljati se, skretati udesno ili ulijevo, okretati se polukružno, voziti unatrag i sl.) ne smije početi takvu radnju ako time dovodi u opasnost druge sudionike u prometu ili imovinu (st. 1.) i prije započinjanja radnji iz st. 1. ovoga čl., vozač je dužan uvjeriti se da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu ili imovinu, vodeći pritom računa o položaju vozila te o smjeru i brzini kretanja (st. 2.).

17. Zaključno, tuženikova osiguranica je postupila protivno pravnim pravilima o vožnji na siguran način, poglavito određenom čl. 43. ZSPC-a, jer prethodno nije uvjerila da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu vodeći pritom računa o položaju vozila te o smjeru i brzini kretanja, iako je mogla i morala uočiti motocikl marke Kymco, reg. oznaka ST 1359-L, kojim je upravljao Mate Kesić, pa je uslijed takve vožnje zadnjim dijelom svog vozila udarila u motocikl, pri čemu je Mate Kesić pao s motocikla i zadobio teške ozljede, kako je to utvrđeno kaznenim nalogom Općinskog suda u Splitu posl. br. K-1082/2021-3 od 19. kolovoza 2022., a za koju odluku je parnični sud vezan u smislu čl. 12. st. 3. ZPP-a.

18. U odnosu na daljnje tuženikove navode glede neposjedovanje prometne dozvole i osiguranja, valja reći da neposjedovanje valjane vozačke dozvole nije u uzročno-posljedičnoj svezi s ne postupanjem s dužnom pažnjom od strane tuženikove osiguranice, koja je poduzela radnju uključivanja na glavnu cestu svojim osobnim vozilom unatrag, pritom ne uvjerivši se u to ima li vozila na predmetnom kolniku a što je bila dužna i što je uz sve vremenske uvjete, vidljivost na cesti, te upaljenost svjetla motocikla tužitelja mogla primijeniti. Ujedno, glede daljnjih tuženikovih navoda da je tužitelj upravljao motociklom u svom prometnom traku odnosno desnim dijelom kolničke površine, do predmetnog štetnog događaja ne bi ni došlo jer bi po redovitom tijeku stvari samo zaobišao vozilo tuženikove osiguranice, dok s druge strane, tuženikova osiguranica svojim vozilom nije ni na koji način prešla u prometni trak kojim se trebao kretati tužitelj, odnosno nije prešla zamišljenu središnju crtu kolničke površine, valja reći da je vozač u pravilu kod uključivanja u promet mora propustiti sva vozila koja se kreću prometnicom na koju se on uključuje i to bez obzira kreću li se ista propisno ili nepropisno.

19. Slijedom navedenog, suprotno tuženikovim navodima, u ovom slučaju ne postoji doprinos tužitelja nastanku predmetne štete, u smislu čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje: ZOO), već je isključiva odgovornost za istu upravo na tuženikovu osiguranici.

20. Visina štete na vozilu tužitelja utvrđena je na temelju nalaza i mišljenja prometnog vještaka u iznosu 2.462,08 EUR, a kako je to tužitelj i zahtijeva.

21. Budući da je u skladu s potonjim tužitelj i postavio tužbeni zahtjev, dakle imovinska šteta na vozilu ukupno iznosi 2.462,08 EUR, pa je stoga valjalo upravo u tom iznosu prihvatiti tužbeni zahtjev. Ujedno tužitelju pripadaju zatezne kamate sukladno čl. 1086. ZOO-a koji propisuje da obveza naknade imovinske štete smatra se dospjelim od trenutka nastanka štete. S obzirom da je do prometne nesreće došlo 12. prosinca 2020., osnovano tužitelj zahtijeva kamate na istu glavicu od 13. prosinca 2021., kako je odlučeno pod toč. II. izreke presude.

22. Nadalje, na sporne okolnosti je li tužitelju prilikom zadobivanja predmetnih tjelesnih ozljeda narušeno zdravlje tako da je povrijeđeno pravo osobnosti u mjeri u kojoj ono opravdava dosudu pravične novčane naknade u zahtijevanom iznosu, kao i osnovanost i visina tužbenog zahtjeva za naknadu nenovčane imovinske štete, izvedeni su gore navedeni dokazi, poglavito medicinska vještačenja radi utvrđenja težine narušenja zdravlja tužitelja te potrebi i opsegu primanja tuđe pomoći.

23. Na temelju pisanog nalaza i mišljenja stalnih sudskih vještaka prof. dr. sc. Augusta Mijića, spec. kirurga i prof. dr. sc. Branke Vidrih, spec. psihijatrice, od 19. rujna 2024. (list 214- 216), utvrđeno je da je s obzirom na postavljenu zadaću, na temelju utvrđenja iz nalaza, isti vještaci mišljenja, s obzirom na kvalifikatorne okolnosti:

Pretrpljene fizičke boli: S obzirom na karakter pretrpljene ozljede i tijek liječenja, boli jakog intenziteta, trajnog karaktera, bili su 5 dana, dok su srednjeg intenziteta 10 dana, a boli slabog intenziteta trajali su 30 dana.

Pretrpljeni strah: Tužitelj je u štetnom događaju pretrpio primarni strah koji je bio kratkotrajan i intenzivan. Sekundarni strah jakog intenziteta trpio je jedan dan, srednjeg intenziteta tri dana, te blažeg do 6 tjedana po stradavanju.

Pretrpljene duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti: Trajne su posljedice ovog ozljeđivanja (s kirurške strane) umanjile opću životnu i radnu sposobnost tužitelja za 5%, te u tome će omjeru on trpjeti duševne boli zbog smanjenja istih. Sa psihijatrijske strane nije zaostalo trajnih posljedica po njegovo duševno zdravlje.

Pretrpljene duševne boli zbog naruženosti: Ovo ozljeđivanje za tužitelja predstavlja naruženje manjeg stupnja.

Ujedno, s osnove tuđe pomoći: Tuđa pomoć druge osobe bila je potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće 30 dana po 4 sata dnevno, nakon toga 60 dana po 2 sata dnevno. Tužitelj je morao mirovati i nije mogao raditi za njega uobičajene poslove. Pomoć je bila potrebna za održavanje osobne higijene, pribavljanja hrane i drugih svakodnevnih potreba.

24. Na temelju pisane dopune nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje prof. dr. sc. Branke Vidrih, spec. psihijatrice, od 4. prosinca 2024. (list 232), utvrđeno je da ista vještakinja navodi da tužitelj nije bio u psihijatrijskom tretmanu, jer kako je sam rekao "Psihijatru se nije javljao jer se usredotočio na oporavak, a kako je stav prema lijekovima takav da ih nerado uzima, nije niti želio ići kod psihijatra jer sigurno ne bi

uzimao kakvu propisanu terapiju. Uzdao se u svoje zdrave snage." Smatra kako je ocjena straha dana objektivno i realno. U cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja u odnosu na ocjenu straha. Kao svaki nalaz vještaka medicinske struke, isti se daje na temelju dostupnih medicinskih isprava i pregleda tužitelja, te se nalaz iste vještakinje poglavito oslanja na klinički pregled tužitelja. Valja napomenuti kako je tužitelj razgovoru pristupio suradljivo i nije agrahirao svoje smetnje, što je relativno rijetko u ovakvim vještačenjima. Tužitelj se zbog subjektivnih (odnos spram psihijatrijske struke i uzimanja lijekova) i objektivnih razloga (pandemija i nedostupnost medicinske službe), nije javljao psihijatru, uzdao se u svoje zdrave snage i u konačnici prevladao traumu na najbolji mogući način. Zaključno, u cijelosti ostaje pri pisanom nalazu i mišljenju glede straha, za kojeg smatram kako je ocijenjen realno i objektivno.

25. Na temelju pisane dopune nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof. dr. sc. Augusta Mijića, spec. kirurga, predane 25. travnja 2025. (list 237), utvrđeno je da je isti vještak mišljenja da je nalaz i mišljenje vještaka urađen na temelju uvida u medicinske isprave i pregleda tužitelja. U predmetnom događaju po napuknuću desne goljenične kosti zastale su (s kirurške strane) trajne posljedice. Iste su utvrđene pri pregledu vještaka kirurga. Ocjena svih kvalifikatornih okolnosti utvrđena je temeljem medicinskih isprava, kumulativno, za cjelokupno razdoblje liječenja napuknuća desne goljenične kosti. Naruženje se odnosi na sivo crni ožiljak 1,5 x 1,5 cm, na koži desne potkoljenice, s unutarnje strane, tik ispod koljena. Naruženje je vidljivo uvijek drugim osobama kad tužitelj ne nosi hlače. Zaključno, u cijelosti ostaje kod osnovnog nalaza i mišljenja.

26. Na ročištu 14. travnja 2026. (list 441-443) je stalni sudski vještak prof. dr. sc. August Mijić isto usmeno iznio, obrazložio te se očitovao na istaknute primjedbe, koji je iskazom u cijelosti ostao kod prethodno danog pisanog pisanog nalaza i mišljenja, navodeći da je pregledao tužitelja te nakon analize medicinskih isprava utvrdio da s kirurške strane zaostaju manje trajne posljedice koje cijeni 5%, dok sa psihijatrijske strane nisu zaostale trajne posljedice kao što je navela prof. Branka Vidrih, spec. psihijatrica. Kvalifikatorne okolnosti i to boli, naruženosti, kao i po osnovi tuđe pomoći, ocijenio je isti vještak kao kirurg i iste su cijanjene temeljem medicinskih isprava. Naime, tužitelj je u predmetnom događaju zadobio napuknuće desne goljenične kosti s istovremenim natučenjem slabine, oguljotine lakta i natučenje desnog koljena. Napuknuće desne goljenične kosti završilo je s trajnom posljedicom. Radi se o najblažem obliku prijeloma kao što je to potvrdio početno i radiološki nalaz te opis i stanja fizijatra i kirurga tijekom liječenja. Naime, mjesec dana nakon nesreće je tužitelj već hodao bez pomagala. Kod ozbiljnijeg prijeloma goljenične kosti to nije tako. U rujnu 2021., dakle gotovo 9 mjeseci nakon predmetne nesreće, fizijatar je zadnji gledao tužitelja i opisuje boli koljena prilikom fleksije i ekstenzije. Kod vještakovog pregleda utvrdio je sličan nalaz nalazu fizijatra što predstavlja blaže trajne posljedice i iste je ocijenio s 5%, pri čemu ostaje u cijelosti. Ocjena boli i potrebe tuđe pomoći cijanjena je za takav vid lakšeg prijeloma temeljem medicinskih isprava, pri tome uzimajući u obzir cjelokupnu duljinu liječenja, te je cijanjena kumulativno. Kod tužitelja je utvrdio na koži desne potkoljenice, tik ispod koljena manji sivo crveni ožiljak te isto može predstavljati naruženje manjeg stupnja, što je i u utvrđeno u nalazu i mišljenju. Pojam napuknuće i pojam prijeloma sa strane vještaka predstavlja prijelom, samo kod napuknuća nema pomaka ulomaka, može biti oštećen samo dio kortikalisa. Nakon pregleda tužitelja, kojom prilikom je utvrdio gibljivost koja je smanjena odnosno manje od 7% uredne gibljivosti (u pisanom nalazu i mišljenju je utvrđeno točno koliko stupnjeva iznosi), smatra vještak da ovakve posljedice se cijene s 5% i pri tome ostaje

u cijelosti. Trajne posljedice od 5% koje je utvrdio otpadaju na sada zaostale smetnje koje je opisao u svom nalazu, a iste posljedice je utvrdio i fizijatar 9 mjeseci od predmetnog događaja, znači poklapa se nalaz vještaka i nalaz fizijatra koji je liječio tužitelja. S obzirom da je 7 dana nakon pregleda imao pokret u opsegu od 100% i da se radi o najblažem obliku puknuća, vještak navodi kako u zdravstvenom kartonu obiteljski liječnik 10 dana po prijelomu navodi pokrete u koljenima u punom opsegu s istovremenom bolnosti u području desne potkoljenice, vidljivim manjim hematomom i krastom, 10 dana nakon ozljede obiteljski liječnik s ovom kliničkom slikom upućuje tužitelja fizijatru na pregled i fizikalnu terapiju. U daljnjim medicinskim ispravama može se vidjeti da su tužitelju zaostale objektivni pokazatelji u području prijeloma, a 9 mjeseci nakon nesreće u zadnjem nalazu fizijatar koji je najmjerodavniji za procjenu zaostalog stanja utvrđuje trajne posljedice u vidu boli u koljenu prilikom kretanja. Vještak je na pregledu utvrdio isto i to nije nikakva proturječnost s opisom obiteljskog liječnika 10 dana po nesreći. Stoga smatra ocjenu trajnih posljedica od 5% objektivnom. Tužitelju je propisana uporaba lijeka protiv boli (analgetike) što je razvidno u medicinskim ispravama, kao prvo nakon otpusta iz bolnice, neposredno nakon ozljeđivanja (list 18).

27. Na ročištu 13. svibnja 2026. (list 449 i 450) je stalna sudska vještakinja prof. dr. sc. Branka Vidrih isto usmeno iznijela, obrazložila te se očitovala na istaknute primjedbe, koja je iskazom u cijelosti ostala kod prethodno danog pisanog nalaza i mišljenja, ujedno navodeći da je pri izradi nalaza uzela u obzir da je tužitelj stradao kao motociklist, jer na strani 2 nalaza jasno se navodi kako je tužitelj stradao kao vozač motocikla, koji navodi da je bilo hladno vrijeme, večer, nije se kretao velikom brzinom i ispred njega se niotkud stvorio automobil u koji se zaletio. Smatra da je ocjena straha dana realno i objektivno, naglašava da se tužitelj nije javljao psihijatru radi postojanja psihičkih tegoba koje bi ga ometale u toj mjeri da mu je bila potrebna stručna pomoć. Nije nužno da se oštećenik javi psihijatru da bi se to uzelo u obzir kao iznimno bitno za smanjenje životne aktivnosti sa psihijatrijske strane, jer postoji veliki broj ljudi koji ima određene psihičke smetnje, a iz različitih subjektivnih i objektivnih razloga ne traže psihijatrijsku pomoć, u ovom slučaju kod tužitelja nisu zabilježeni znakovi psihopatologije i temeljem toga je ista vještakinja donijela zaključak da sa psihijatrijske strane štetni događaj nije doveo do smanjenja životnih aktivnosti. Psihičke tegobe cijenjene su u vidu straha na način kako je to dala u pisanom obliku. Ocjenu straha je temeljila na razgovoru s tužiteljem i na temelju svoje dugogodišnje kliničke prakse.

28. Isti pisani nalaz i mišljenje liječnika vještaka, kao i pisane dopune istoga, kao i usmena izlaganja, obrazloženja i očitovanja na ročištima, prihvaćeni su u cijelosti, ocijenivši isto vještačenje stručnim, sveobuhvatnim, uvjerljivim i objektivnim, temeljenim na priloženim mjerodavnim ispravama i pregledu tužitelja, kao i dugogodišnjem iskustvu vještačenja u brojnim sudskim postupcima, pa stoga unatoč tome što je na ročištu 13. svibnja 2026. tužitelj ostao kod istaknutih primjedbi na nalaz i mišljenje navedenih liječnika vještaka te s obzirom na navedeno predložio obnovu vještačenja, raspravnim rješenjem od 13. svibnja 2026. je odbijen tužiteljev dokazni prijedlog za izvođenjem novog medicinskog vještačenja na okolnosti koje je izvedeno po stalnim sudskim vještacima prof. dr. sc. Augustu Mijiću i prof. dr. sc. Branki Vidrih, budući da su razjašnjene i otklonjene sve primjedbe, odnosno nije se ukazala osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja niti bilo kakvi drugi nedostaci glede istog.

29. Daljnji dokazi nisu izvedeni, jer je činjenično stanje bilo dovoljno raspravljeno i utvrđeno. Ujedno je sud pri tome vodio računa o odredbi čl. 10. st. 1. Zakona o

parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP) koja propisuje da je sud dužan postupak provesti bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova te onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku.

30. Dakle, usvajajući u cijelosti nalaz i mišljenje te pisane dopune, kao usmena izlaganja istih liječnika vještaka, temeljem kojeg medicinskog vještačenja proizlazi da je narušenje tjelesnog i duševnog zdravlja tužitelja, posljedica predmetnog štetnog događaja, odnosno utvrđeno je da je isto neposredna posljedica njegovog ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju (uzročno-posljedična sveza), pa je tuženik odgovoran za štetu nanесenu tužitelju i stoga tuženik dužan naknaditi tužitelju štetu koju isti trpi kao posljedicu ozljeđivanja.

Stoga, utvrđeno je kako je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iz čl. 19. st. 2. ZOO-a, čime joj je nanесena neimovinska šteta u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a. Temeljem odredbe čl. 1100. st. 1. ZOO-a u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

31. S obzirom na sve ranije iznesene i utvrđene činjenice, a osobito imajući na umu po liječnicima vještacima utvrđeno trajanje i jačina pretrpljenih fizičkih boli, straha, duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti i zbog naruženosti, vrstu ozljeda, dugotrajnost liječenja, brojne liječničke preglede i kontrole, fizikalne terapije, dugotrajnost rehabilitacije, kao i dob tužitelja (rođen 1976. g.) i zanimanje (prof. kineziologije), nalazi se da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u mjeri koja sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. i st. 2. ZOO-a opravdava dosuđenje pravične novčane naknade u iznosu 5.600,00 EUR. Pri tome vodeći računa o realnom padu vrijednosti novca te posljedično usklađenju-promjeni Orijentacijskih kriterija na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka i 15. lipnja 2020., broj: Su-IV-47/2020-5, kao i daljnjoj stopi inflacije mjerenom indeksom promjena potrošačkih cijena, odnosno stopu inflacije za daljnje razdoblje od pet godina (lipanj 2020.-lipanj 2025.) od 30,7% s obzirom na javno objavljene podatke Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske. Medicinskim vještačenjem je utvrđena težina ozljeđivanja tužiteljice. Nadalje, utvrđeno je i da je tužitelji kao posljedicu zadobivenih ozljeda trpio bol i strah, te je zaostala naruženost, opisane u medicinskom vještačenju. Stoga je valjalo je tužitelju po istoj osnovi dosuditi zahtijevani iznos 5.600,00 EUR. Prema odredbi čl. 1103. ZOO-a, obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga, a s obzirom da je tužitelj 4. siječnja 2021. podnio tuženiku odštetni zahtjev (list 16 i 17), to su stoga tužitelju dosuđene zatezne kamate od dana nakon dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dakle od 5. siječnja 2021. do isplate, kako odlučeno pod toč. I. izreke presude.

32. U smislu odredbe čl. 1095. ZOO-a tužitelju pripada pravo i na naknadu za tuđu pomoć. Među strankama nije sporno da tužitelj za pruženu pomoć nije plaćao cijenu satnice za obavljanje takve vrste posla, kao i da su istu tužitelju pružali njegovi ukućani (list 75). Naknada se određuje prema neto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć pružana bila sposobna pružiti takvu uslugu, a ako takva osoba ne postoji, po slobodnoj ocjeni primjenom odredbe čl. 223. ZPP-a, pri čemu se iznos naknade određuje prema cijenama u vrijeme pružanja usluge. Stoga je cijena 1 sata pružanja

pomoći odmjerena slobodnom ocjenom primjenom čl. 223. ZPP-a i to u iznosu 5,00 EUR po satu. Pri tome vodeći računa o realnom padu vrijednosti novca te posljedično usklađenju-promjeni Orijentacijskih kriterija na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka i 15. lipnja 2020., broj: Su-IV-47/2020-5, kao i daljnjoj stopi inflacije mjerenom indeksom promjena potrošačkih cijena, odnosno stopu inflacije za daljnje razdoblje od pet godina (lipanj 2020.-lipanj 2025.) od 30,7% s obzirom na javno objavljene podatke Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske. Imajući na umu broj sati potrebite tuđe pomoći kako su to utvrdili liječnici vještaci (30 dana x 4 sata = 120 sati + 60 dana x 2 sata = 120 sati, dakle ukupno 240 sati x 5,00 EUR = 1.200,00 EUR), tužitelju temeljem odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a pripada naknada u iznosu 1.200,00 EUR. Stoga je valjalo obvezati tuženika na naknadu tužitelju štete s iste osnove, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana nakon dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dakle od 5. siječnja 2021. do isplate, a s obzirom da je tužitelj 4. siječnja 2021. podnio tuženiku odštetni zahtjev (list 16 i 17). Naime, navedeni troškovi u smislu odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a smatraju se imovinskom štetom, a zatezne kamate na imovinsku štetu se, sukladno odredbi čl. 1086. ZOO-a teku od dana nastanka štete. Stoga je odlučeno kao pod toč. I. izreke presude.

33. Slijedom navedenog, tužitelju pripada naknada štete u zahtijevanom ukupnom iznosu 6.800,00 EUR, od toga s osnove neimovinske štete iznos 5.600,00 EUR i s osnove nenovčane imovinske štete (tuđa pomoć) iznos 1.200,00 EUR, sa zateznim kamatama od 5. siječnja 2021., te naknada imovinske štete na vozilu u iznosu 2.462,08 EUR sa zateznim kamatama od 13. prosinca 2021., sve po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, kako je odlučeno pod toč. I. i II. izreke presude.

34. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni u skladu s vrijednosti predmeta spora, zahtjevom za naknadu troškova i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. te 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT).

35. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odštetnog zahtjeva (Tbr. 32./1. OT) te tužbe (Tbr. 7./1. OT) i podnesaka od 24. siječnja 2022., 12. prosinca 2023., 27. studenoga 2024. i 15. svibnja 2025. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 7. travnja 2022., 25. listopada 2022., 8. veljače 2023., 21. svibnja 2024., 14. travnja 2026. i 13. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 200,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 2.400,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (600,00 EUR), kao i troška sudske pristojbe za tužbu u zahtijevanom iznosu 76,32 EUR i za presudu u zahtijevanom iznosu 152,64 EUR. Ujedno je tužitelju u cijelosti valjalo priznati trošak prometnog vještačenja u zahtijevanom iznosu 350,00 EUR te medicinskog vještačenja u zahtijevanom iznosu 400,00 EUR, kao i dopunskog medicinskog vještačenja u zahtijevanom iznosu 50,00 EUR te troška pristupa vještaka na ročište 14. travnja 2026. u zahtijevanom iznosu 50,00 EUR i troška pristupa vještaka na ročište 13. svibnja 2026. u zahtijevanom iznosu 33,18 EUR, dakle ukupno u iznosu 883,18 EUR. Stoga je tužitelju valjalo dosuditi parnične troškove u sveukupnom iznosu 4.112,14 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate, jer se zatezne kamate na parnične troškove mogu stranci odrediti i u parničnom postupku, temeljem

primjene čl. 151. st. 3. ZPP-a, kako je odlučeno pod toč. III. izreke presude, dok je ostatak tužiteljevog zahtjeva za naknadom parničnih troškova preko dosuđenog iznosa, sa zateznim kamatama, valjalo odbiti kao neosnovan (toč. IV. izreke presude).

36. Također je i tuženiku valjalo odmjeriti troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu te podnesaka od 21. veljače 2022., 7. veljače 2023., 4. prosinca 2023., 20. ožujka 2024., 13. studenoga 2024., 4. lipnja 2025. i 24. travnja 2026. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 7. travnja 2022., 25. listopada 2022., 8. veljače 2023., 21. svibnja 2024., 14. travnja 2026. i 13. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 200,00 EUR, te zastupanja na ročištu 11. veljače 2026. u iznosu 50,00 EUR (Tbr. 9./5. OT), dakle ukupno u iznosu 2.850,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (712,50 EUR). Ujedno je tuženiku valjalo priznati trošak pristupa svjedokinje na ročište u iznosu 70,00 EUR te dopunskog vještačenja u iznosu 50,00 EUR. No, ovako odmjereni parnični troškovi u sveukupnom iznosu 3.682,50 EUR nisu dosuđeni tuženiku, s obzirom na neuspjeh istoga u sporu, odnosno valjalo je odbiti tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova, sa zatraženim zateznim kamatama, kao neosnovan, kako je odlučeno pod toč. V. izreke presude

37. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) iskazane su novčane vrijednosti s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

38. Zbog izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

S u d a c:
Mario Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave iste presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP-a).

DNA: - opun. tužitelja i
- opun. tuženika.

Broj zapisa: **9-30889-928a1**

Kontrolni broj: **09191-79f2b-a43b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.